

عنوان مقاله:

رابطه اخلاق و سیاست در اندیشه آیت الله جوادی آملی

محل انتشار:

دوفصلنامه دانش سیاسی، دوره 14، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

سیدمهدی میرعابدینی - دانشجوی دکتری دانشگاه امام صادق

سید محمد رضا احمدی طباطبایی - استاد دانشگاه امام صادق (علیه السلام)

خلاصه مقاله:

مطالعه و بررسی رابطه اخلاق و سیاست و ایجاد تعامل میان نظریه اخلاقی و نظریه سیاسی، یکی از مسائل پایدار و پر اهمیت در تاریخ تطور اندیشه سیاسی محسوب می شود. با توجه به قلت رویکرد تئوریک به این موضوع در اندیشه سیاسی متفکران اسلامی و تمرکز پژوهش های پیشین در این حوزه بر نسبت سنجی میان این دو مفهوم در ساحت عمل؛ در این نوشتار تلاش شده با تمرکز بر اندیشه آیت الله جوادی آملی که در هر دو حوزه اخلاق و سیاست آثار قلمی و کلامی دارند، اولاً به تبیین نظریه اخلاقی و سیاسی ایشان پرداخته شود و ثانیاً بر اساس تقسیم بندی هایی از اخلاق مانند اخلاق فردی و اجتماعی، اخلاق دینی و فرادینی، اخلاق باور و رفتار، اخلاق توصیفی و هنجاری، رابطه اخلاق و سیاست در دیدگاه ایشان مورد واکاوی قرار گیرد و در نهایت با جمع بندی و نقد رابطه این دو مفهوم در آموزه های این متفکر، به سوال اصلی پژوهش که تبیین اصول الگوی مطلوب رابطه اخلاق و سیاست در اندیشه سیاسی اسلامی با رویکردی فلسفی است، پرداخته شود. بر همین مبنی بر اساس روش هرمنوتیک متن محور و با رویکرد توصیفی هنجاری آثار سیاسی و اخلاقی آیت الله جوادی آملی مورد مذاقه واقع شده است و نظریه مختار از آموزه های ایشان در پیوند این دو حوزه استنتاج خواهد شد.

کلمات کلیدی:

اخلاق، سیاست، نظریه اخلاقی، نظریه سیاسی، جوادی آملی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/871864>

